

H. P. Hansen (Randers Amts 1ste Valgkreds): Den højtærede Minister sagde, at han fra sagkyndig Side havde en Udtalelse om, at der ved de Foranstaltninger, som er tænkt iværksatte ved Broen over Mariager Fjord, vil fremkomme en Tilstand, som vil virke fuldt tilfredsstillende. Jeg vil gerne spørge, hvad det er for en autoritativ Side, den højtærede Minister har denne Udtalelse fra, om det f. Eks. er fra Sejlskibsredernes Forening, fra Dampskibsredernes Foreninger eller fra Redere for de Skibe, som søger Fragt ude fra og ind i Fjorden eller inde fra den og udefter. Er det f. Eks. fra Det forenede Dampskibsselskab? De, som kan udtale sig med Sagkundskab om, hvorvidt Foranstaltningerne vil kunne virke tilfredsstillende for Sejladserne, kan jo ikke være Jernbanernes sagkyndige, det maa være dem, der skal sejle der. Jeg vil altsaa gerne spørge, hvem de sagkyndige er, som Ministeren sigtede til.

Den højtærede Minister siger saa, at der ikke kan være Tale om, at Statskassen kan have mere med den Sag at bestille, og henviser til, at Byerne Hobro og Mariager maaske kan søge Statskassen om et Tilskud for at vise, at de virkelig er interesserede, og at de vil gøre noget for at forbedre de fortvivlede Forhold ved Broen. Maa jeg gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at Sagen har en ganske anden Side, end den højtærede Minister synes at mene, nemlig at Havnene inde i Fjorden fra Arilds Tid har haft fri og uhindret Adgang til Sejladserne til deres Byer, og at der saa er kommet en uvedkommende Trediemand, Staten, og har lagt en Bro over Fjorden, som hindrer denne frie og uhindrede Sejladser. Byerne har aldrig bedt om Broen og aldrig haft nogen som helst Nytte af den. Tværtimod har Broen snarere skadet f. Eks. Mariager ved at lægge dens Opland op under Aalborg. Altsaa, uden at Byerne har forlangt det, har Staten som en uvedkommende Trediemand lagt denne Bro, og nu generer Broen. Men saa kan den højtærede Minister sandelig ikke komme og sige, at dette Spørgsmaal er Staten ganske uvedkommende, og at hvis Byerne vil have disse fortvivlede Forhold — som Staten altsaa har skabt — ændret, saa maa de selv derom. Den højtærede Minister stillede eventuelt et Tilskud i Udsigt. Maa jeg i den Anledning gøre opmærksom paa, at Ministeren for offentlige Arbejder — eller Handelsministeren, tror jeg, det var — for et Par Aar siden stillede Tilskud til Belysning af Fjordmundingen i Udsigt. Det blev ingenting til; da man kom og

søgte om et saadant Tilskud, kunde det ikke bevilges. Jeg er noget bange for, at det vil gaa nogenlunde paa samme Maade med dette Tilskud til Broen. Men det er jo en Sag, der senere kan tages op, hvis dette Tilskud fra Statens Side til Havnene inde i Fjorden er den eneste fremkommelige Vej. Men jeg slaar fast . . . .

Formanden: Tiden for en kort Bemærkning er udløbet.

Folketingsmanden for Hjørring Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

C. Sørensen: Jeg takker den højtærede Minister for hans velvillige Udtalelser i Digespørgsmaalet. Jeg finder det ganske naturligt, at den højtærede Minister vil reservere sig overfor urimelige og uberegtigede Krav fra Lodsejernes Side med Hensyn til Skelsætningen mellem Statens og de interesserede Lodsejeres Areal.

Naar jeg har forlangt Ordet for en kort Bemærkning, er det, fordi jeg tror, at mine Udtalelser forleden ikke var rigtig klare med Hensyn til, hvad de Krav gik ud paa, som jeg fremsatte, og som nærmest tog Sigte paa Beboernes Interesser med Hensyn til Godtgørelse for det Areal, som i Tidens Løb er forsvundet. Jeg hentydede til en Opmaaling, men var ikke i Stand til at gøre Rede for, fra hvilket Aar den var. Jeg har nu søgt Oplysninger i Limfjordskommissionernes Betænkninger og vil da sige, at den Opmaaling, jeg sigtede til, var den, der blev foretaget i 1883 til Brug for en Limfjordskommission, som da sad. Der er i Henhold til de Oplysninger, der der gives, ingen Tvivl om, at der er bortskyllet meget betydelige Arealer, og det er disse, jeg mener, de interesserede Lodsejere nu skulde have godtgjort, naar der nu skal foretages en Skelsætning mellem det Areal, som Staten forbeholder sig, og det, som de tilstødende Lodsejere har mistet i Tidens Løb. Der kan naturligvis kun være Tale om det Areal, som er forsvundet siden Gennembruddet i 1825, da Vesterhavet trængte ind i Limfjorden. Jeg skal ikke citere nogen af de Udtalelser, som findes i Limfjordskommissionernes Betænkninger angaaende dette Forhold, men jeg maa maaske have Lov til at nævne, at i det Projekt til et Dæmningsanlæg mellem Øland og Attrup, som er udarbejdet af Ingeniør ved Vandbygningsvæsenet, Buhl, siger denne følgende: „Kystlinierne langs Engene og Holmene er underkastede For-